

„Цей дивосвіт – бібліотека”

Згідно з Указом Президента України № 471/ 98 від 14. 05. 1998 р., приходять до нас, бібліотекарів, професійне свято – Всеукраїнський день бібліотек, відзначення якого свідчить про глибоку повагу народу до скарбниць духовних надбань людства, зібрання інтелектуальних і культурних цінностей української нації, підкреслює історичну роль друкованого слова в житті суспільства.

Неопалима Купино! Моя бібліотеко!
Ти мудрість всіх віків, хранителька добра!

Сценарій свята бібліотек

/У фойє РБК розміщена розгорнута книжково-ілюстративна виставка

«О, Книго !Пресвята богине!

Народу й роду берегине!»

Сцена святково прибрана квітковими корзинами, кольоровими кульками. В кутку сцени макет Володимирецької ЦРБ -70 , над яким напис „Храм науки і добра. Звучить легенька музика. На екрані робочі моменти всіх відділів бібліотеки

Читець: *(із-за лаштунків)*

У тиші храму, де живуть слова,
І мови, й пісні рідної до болю,
Ти опромінена і трепетно жива,
Чаклуєш всіх великою любов'ю.
Хвилюєш душу, лиш як зазвучить
Рядок, що сяє в променях світання,
Або коли осінньо –ніжна мить
Враз спалахне кольорами востаннє.
А серце – тук!.. Щемливе серце: тук!..
І ще раз: тук!.. І не дає спокою...
У тиші Храму Книг той перегук –
Це світ краси, народжений тобою.
І я черпаю із його криниць,
Немов з молитви на саму Покрову,
Тепло і ласку маминих зіниць
І вільну правду в українським слові.
То як мені, вже зрілому в літах,

Перед тобою не склонять коліно!..
О, Мудрості ,захована в книжках,
Ти невмируща, й у віках нетлінна.
(Виходять ведучі)

Ведучий 1:

Премудросте земна, бібліотеко!
Віват тобі, хранителько свята!
До тебе йдуть із близька, і здалека,
Щоб почерпнуть від тебе лиш добра.

Ведучий 2:

Вклоняюсь низько до твоїх порогів
Моя відродо, тут життя моє,
До тебе, рідная, ведуть усі мої дороги,
Я серце залишаю тут своє.

Ведучий 1:

Доброго дня вам, шановні гості! Вітаємо всіх, хто сьогодні прийшов на наше
спільне свято – свято бібліотек, – цього вічно живого

храму душі й науки.

Розпочати його годиться її величності Книжковій Музі – хранительці цього надземного
скарбу.

*З палацу виходить дівчина в українському одязі з вінком живих квітів на голові і
з хлібом - сіллю на рушнику.*

Книжкова Муза:

Ми зачекались на вас, гості дорогі,
А ми - і хлібороби – трударі,
І вдома чудові поварі,
І співаки, і режисери,
Читці, ведучі, актори сцени,
Порадники і душ аптекарі,
А одним словом –бібліотекарі!
Кланяємось низько ,на свято вас просим,
Від щирого серця хліб – сіль вам підносим.

Ведучий 2:

Ми також приєднуємось до віншувань Книжкової Музи. Тож, бажаємо вам гарного настрою ,щирих посмішок і приємних хвилин спілкування.

Ведучий 1:

А прологом свята хай буде музичне вітання

Звучить пісня „

Ведучий 1:

Так, я книгар. Не лікар, не аптекар,
Не інженер, не вчитель, не банкір...
Я більше: Я Книгар! Бібліотекар!
На заздристь всім, всьому наперекір!
Бо посудіть: Хіба ще є багатство,
Таке неоціненне, як моє?
Ніяке товариство, жодне братство
Такого скарбів банку не зіб'є!

Ведучий 2:

Так! Є багато дивна землі, створених природою і зроблених людиною. Та чи не найбільше диво з див – книга. У ній весь неосяжний світ. Як незгасимий смолоскип освітлює шлях людині книга. І завжди цей смолоскип був у руках бережливих, надійних, у ваших руках, дорогі бібліотекарі. Тому зовсім не випадково, у рік тисячоліття літописання і книгодрукування Президент України своїм указом проголосив 30 вересня Всеукраїнським днем бібліотек.

Ведучий 1:

Символічно, що саме в день Віри, Надії, Любові та їх матері Софії (мудрості) відзначається це свято. А дарують людям вічну мудрість книг бібліотекарі. Тож, як записано в стародавньому трактаті: „Воздамо дяку тому, хто допоміг нам легко пройти крізь складний лабіринт книг”.

Ведучий 2: Стоїть бібліотека на землі, вища і святіша від усіх богинь. І це не просто храм науки і душі – це наша історія. Сьогодніш

ні наші урочистості ми присвячуємо 70 _ річчю Володимирецької центральної районної бібліотеки, яка бере свій початок –з 1939 року.

(на екрані історія бібліотеки у фотографіях. Читець за лаштунками читає коротку історію Володимирецької ЦРБ) У неї велика бібліотечна сім'я – наші наставники. Скільки людських сердець пересіялось через їх

руки і душу, скільки широких шляхів відкрили ці люди для найменших, скільки збережено і впорядковано ними книг –скарбів мудрості.

Хтось із мудрих сказав: „Бібліотекар – це не професія, а стан душі, а ще – знахар”. Це насправді так, бо якщо в аптеці чи лікарні вам полікують тіло, то в цьому храмі – душу.

Ведучий 1:

І сьогодні ми хочемо пошанувати тих, хто присвятив бібліотечній справі усе своє життя, хто багато років тому переступив поріг бібліотеки і залишив назавжди в ній своє серце, для кого бібліотечна справа стала покликанням. Це наші ветерани.

Перелік ветеранів

(директори+ коротка біографія)

(ветерани)

Честь і хвала вам, шановні, за подвижництво, за працю, за відданість справі, якій служите серцем і душею .Вітаємо вас із святом, зичимо невсипущої енергії, міцного здоров'я і в дарунок приймайте квіти та пісню Звучить пісня.

Ведучий 2:

Свято бібліотек –це, передовсім, свято книги, великдень нашого духу, що починається із Сковороди та Котляревського, духу, що вийшов із «Кобзаря» Шевченка, через святий собор Гончара і чорну голгофу Стуса, катівні Теліги і душевний біль Ліни Костенко.

Ведучий 1:

Прикладом служіння своїй улюбленій справі є наш колега ветеран Іван Степанович Катрук.

вірш І. Катрука «Книги»

Ведучий 1:

Сьогодні на цім святі нас чекають багато сюрпризів. Як же без них? Один із них уже нагадує про і себе. Це одвічно сварливі баби Параска і Палажка, яким не терпиться за лаштунками. Ну, ніяк вони свої особисті конфлікти не владнають без стороннього ока. Прийдеться вислухати.

/Імпровізована сценка баби Палажки та баби Параски/ І.С. Нечуя - Левицького

Палажка : А чого ж то ти на голову начепила нову квітчасту хустку з червоними торочками ще й в добре намисто вбралась? Убралася неначе дурна дівка на весілля. Вже б давно час їй дбати на смерть а вона в червоне намисто вбралась

Параска : А ти як була дівкою задрипанка такою і осталась

Палажка : А за те я багато од тебе молодша. Я ще на припічку кашу їла та гусенят пасла а ти вже ганяла по вулицях та по досвітках за хлопцями аж тини тріщали .До мене – то ніде правди діти ішли старости так що з М'ясниці й двері не зачинялись. Я одіслала з гарбузом 20 пар старостів, а до тебе ніхто з старостами і через поріг не заглядав доки не піддурила Омелька, тай той узяв тебе через те ,що в його й тепер не всі вдома, а за молоду зовсім _ таки не було й однієї клепки в голові . Ти сама блудниця з роду як і твоя мати була.

Параска: Та не відволікай мене брехнями своїми. Подивись , які тут люди красиві і культурні сидять. А ще в цьому місті є чудова резиденція, районна бібліотека називається. Ну як палац ну як казка.

Палажка: Там що й справді так гарно ?

Параска: Аякже. А ти що там не була? Ой прогавила ти свої молоді роки. Що там за книжок з малюнками. З картами, з фотографіями! А яка там обслуга! В момент всі твої забаганки виконують! **Палажка:** Всьо шо захочу? **Параска:** Всьо шо хоч. Там же є Інтернет! **Палажка:** А то хто такий їх начальник? **Параска:** Ну й село. Інтернет – це така мудра махіна, яка всьо шо хоч знайде.

Палажка: А... то це міліція!

Параска: Але й ти тупа... Це шафа, в якій розуму більше, яку цілої роти академіків.

Палажка: Шо, і каваліра може той Інтернет найти?

Параска: Певно шо може. А в тебе шо, лиш такі запити?

Палажка: Та ні, але ж я інтересуюся. Може ти мене по-приятельськи поведеш туди.

Параска: Хоч зараз. Саме туди я йду. Бачиш, квіти несу. Там уних нині свято.

Палажка: Яке ще?

Параска: День бібліотек святкують, так би мовити. Йду поздоровляти. Хочеш, поділюся букетом і гайда зі мною.

Палажка: А кавалери там будуть?

Параска: Спеціально для тебе, кумасю, замовимо по Інтернеті.

Палажка: Ну то, зачекай, най прихорошуся(дивиться в дзеркало). А може я їм свої творіння подарую. Зачекай, най нагадаю. Заодно оціниш чи підійде, як я їм так скажу - добре буде? Слухай:

Вітаю з святом щиро нині,
Щоби ви всі були щасливі,
Щоб не було від читачів відбою,
Й вам гроші лилися рікою.

Палажка: А я продовжу:

Щоб кожному із вас, працівникові,
Дісталися дарунки суперові.
Щоб вдалих спонсорів знайшли по Інтернету,
Які б опікували всю бібліотеку.

Параска: Для ваших нужд купили б мерседеса,
Й в відпустку відправляли до Одеси.

Тож зичим: щоб балаканина ця збулася!

Вам кланяються баби Парася і Палазя!

/Кланяються і виходять/

Ведучий 2:

Щире спасибі за теплі слова побажань нашим неперевершеним артистам. Як прекрасно, що нашу працю оцінює народ.

Стараємось...

А ми продовжуємо наше свято.

Ведучий 1:

Всяке свято - це завжди багато щирих , вірних друзів ,це теплі слова вітань. Не виняток ,наш день ,шановні бібліотечні працівники. Нас прийшли привітати представники місцевої влади в особі ,які всіляко допомагають нам, опікуються культурою краю. Їм слово.

На перехресті доль поєднались дві давні професії – вчитель і бібліотекар. Як і одна, так і друга покликані різьбити дитячі душі, зцілювати застигли серця, бути поводитирем у храмі людського духу. І сьогодні серед наших поважних гостей одвічні наші супутники –друзі в особі начальника відділу освіти

Виступи представників

Ведучий 1: І знову музичне вітання. Шановні друзі,

Звучить пісня

Ведучий 2:

Професійне свято , свято установи – нерозривні між собою. І це завжди є своєрідним підсумком зробленого, досягнутого. Бібліотеки повсякчас

працювали і працюють в тісній співпраці з відділом культури. Тож запрошуємо до слова начальника відділу культури РДА п.

Виступ начальника відділу культури

Вітальне слово

Вірш Люблю книгозбірні .Дмитра Білоуса

Як я люблю книгозбірні!

І найскромніша – це храм.

Друзі безмовні, та вірні,

Книги шикуються там.

Бібліотекарі любі

Людям до послуг весь час,

В школі, в палаці, при клубі

Радо чекають на нас.

Вільного часу не губим:

Повість, роман чи есе –

Книгу читаєм і любим,

Знаєм , що книга – це все.

Є у нас друзі усюди,

Радощів безліч земних.

Тільки ж подумайте, люди:Що б ми робили без книг?

Ведучий:

Сьогодні наша бібліотека – це центр відпочинку і духовності, частими гостями якої є талановиті поети, письменники, музиканти, і просто цікаві особистості. Та найбільше чим пишається бібліотека нині – це нашим читачем. Бо в центрі уваги бібліотекаря завжди був і буде користувач, його запити і інтереси.

Вітання від читачів.

Ведучий 1: Нехай ця осінь золота

Вам подарує вік щасливий

Щоб не згасала доброта

Щоб ваш важкий почесний труд

Був плідний, як багата осінь.

І кожен день, що йде новий

Хай тільки щастя вам приносить.

Ведучий 2: урочиста частина свята підійшла до завершення. Ще раз вітаємо вас зі святом! Зичимо вам щастя, радості, щирих і добрих читацьких посмішок, цікавих запитів, шани і поваги читачів.

Звучить пісня.